

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**De Ivre Ac Potestate Romanorvm Pontificvm,
Imperatorvm, Regum ac Episcoporum**

Alvarez Guerrero, Alfonso

Coloniae Agrippinae, 1586

VD16 A 2069

De celebratione conciliorum vniuersalium in ecclesia Dei. cap. lix.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63477](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63477)

& sapientia: ideo nulla humana creatura, aut angelica potest conscientia humanae secreta, nisi per signa, vel coniecturas, vel nisi nouerit de reuelatione, aut hominis detectione, & denuntiatione. Sed non tradas obliuioni, quod sacrosancta Tridentina synodus suscipit omnes libros noui, & veteris testamenti, ut in ueteri vulgata latina editione habentur, ut dixi; & ut late in isto ca. continetur.

DE CELEBRATIONE CONCILIORVM

Vniuersalium in ecclesia Dei: & multa optima, quae possunt addi ad Capitulum de generali concilio indicendo supra in isto Speculo, hic tractantur.

Cap. LIX.

SUMMARIVM.

- 1 *Canones generalium conciliorum, quo tempore principium habuerunt.*
- 2 *Concilium quare dicatur vniuersale.*
- 3 *Generalium conciliorum celebratio an sit necessaria.*
- 4 *Quantam afferat utilitatem vniuersalium conciliorum celebratio, & nu. 6.*
- 5 *Quod à pluribus sapientibus quaeritur, facilius inuenitur.*

Canones ¶ generalium conciliorum à temporibus Constantini ceperunt, ut in c. canones. xv. distin. Et vniuersale concilium vno modo dicitur vniuersale ab vniuersitate orbis, quod scilicet Papa cum Episcopis de toto orbe Christiano celebrat, quod plenarium concilium iuxta beatorum Augustinum appellamus. ¶ Alio modo dictum est concilium vniuersale ab vniuersitate autoritatis, quia scilicet tanta autoritatis est, ut de vniuersalibus rebus tractet, & omnes fideles ad legum suarum obseruantiam astringat. Et

Et hoc est, quod Papa celebrat cum praelatis alicuius provincie, aut provinciarum; etsi non de toto vniuerso christiano euocentur: Qua diuisione memorata dicendum videtur, quod si fiat sermo de concilijs vniuersalibus primo modo, quæ plenaria dicuntur, quo tempore inceperunt, tunc dicendum est, quod talium conciliorum celebratio proprie à tempore Constantini Imperatoris inceperit. Si vero fiat sermo de concilijs vniuersalibus, secundo modo dictis, tunc dicendum est, quod non à tempore Constantini inceperunt, sed multo tempore ante celebrari ceperunt, quia post tempora etiam Apostolorum ante tempus Constantini plura concilia celebrata fuisse antiquæ historiæ nos docent. Vnde tempore Victoris Papæ super quaestione, qua scilicet die paschalis solennitas celebranda foret, vt ex historia ecclesiastica colligitur, lib. v. tres synodos legimus celebratas. vna in Alemania, in qua iussu eiusdem Papæ nimia multitudo Episcoporum congregata est. Secunda synodus tempore eiusdem Pontificis etiam ipso præsidente celebrata est Romæ super eadem materia; de qua synodo scriptum est in. c. celebritate. de consecra. distinct. iij. Tertia synodus celebrata dicitur fuisse in Casarea Palestinæ, vt in eodem. c. ecclesi. hist. habetur. Cum, vt frater Martinus in historia summorum Pontificum dicit, eundem Papam Victorem interfuisse constat. Cæterum tempore Cornelij Papæ, qui præcessit tempora præfati Constantini leguntur duo concilia celebrata contra Nouatum presbiterum, qui negabat lapsos per penitentiam posse salutem consequi: quorum vnum celebratum est Romæ, quod dicitur fuisse celeberrimum, vt refert Casariensis lib. vj. ecclesiasticæ historiæ. in quo præfatus Nouatus damnatus est. Definitum est inter alia eos, qui lapsi sunt, per penitentia sacramentum posse consequi medelam salutarem. Secundum Concilium super eadem materia celebratum est autoritate eiusdem Cornelij Papæ, de quo florentissimæ memoriæ Dyonisius Alexandrinus commemorat in epistola ad præfatum Papam. Præterea tempore Dyonisij Papæ duo leguntur celebrata præclara concilia contra Paulum Samosatenum afferentem,

tem, Christum tantum hominem fuisse. Primum celebratū est Antiochiæ; in quo Apostolica sedis legatus fuit Episcopus Hosliensis, vt ex sexto libro ecclesiasticæ historię habetur. Secundum etiam celebratū est Antiochiæ, in quo præfatus Paulus arguitur, manifesteque conuincitur. Itē tempore Marcellini Papæ, qui iussu Diocletiani, & Maximiani Imperatorum compulsus, deorum templum ingressus est, metuque pœnarū idolis thura obtulit, congregata est Romæ solennis synodus; de qua in ca. nunc autem. xxj. dist. Et de Papa Marcellino diximus in ca. de concilio generali indicendo supra in isto speculo. Ista sufficiant ad ostendendum, quæ concilia generalia, & quæ non à tempore Constantini Imperatoris incepisse dicantur.

† Et notabimus, quod celebratio conciliorum generalium est necessaria, & utilis: quia, vt dicitur prouerbiorum xxj. ubi salus, ubi multa concilia. & Augusti. ad Ianuarium dicit, vt in cap. illa. xij. distin. quod plenariorum conciliorum est in ecclesia saluberrima authoritas. † Ad quinque, 4 inter multa alia, celebratio vniuersalium conciliorum est utilis, & necessaria. Primo quidem valet celebratio vniuersalium conciliorum ad conseruandam Christianam religionem in vnitatem fidei, quæ primum vinculum est societatis Christianæ, vt dicit beatus Chrysostomus. Hanc utilitatem conciliorum vniuersalium assignat beatus Isidorus in d. ca. canones. ita dicens; Canones generalium conciliorum à temporibus Constantini ceperunt; in præcedentibus namque annis persecutione feruente docendarum plebium minime dabatur facultas: vnde Christianitas in diuersas hæreses scissa est; quia non erat Episcopis licentia conueniendi in vnum: ipse enim dedit facultatem Christianis libere congregari. Secundo valet ad faciliorem, & firmiorem elucidationem veritatis in dubijs; faciliorem quidem. † quia quod à pluribus sapientibus quaeritur, facilius inuenitur, vt ait Inno. in cap. de quibus, de baptis. firmiorem etiam dicimus, quia tanto firmius, siue grauius est iudicium, quanto plurium sententijs confirmatus, & plane cum congregato tantorum patrum approbatur consensu. vnde in cap. extra conscientiam. dist.

distinct. lxiij. dicit Innocen. Integrum iudicium est, quod plurimorum sententijs confirmatur. Plane cum congregatio tantorum patrum ecclesie, quibus ait dominus in euangelio. Matt. v. vos estis lux mundi; nil aliud esse videtur, quam multorum luminarium congregatio. Vnde bene conuenit illud ecclesiastici. xj. Species cœli. j. ornatus ecclesie, gloria stellarum. j. doctorum mundi illuminans, vbi gloss. ordinaria ita dicit; Species cœli. j. ornatus ecclesie, sanctorum plenitudo, quos Deus excelsus ordinauit, vt prædicatione euangelij mundum illustraret. Tertio conciliorum vniuersalium celebratio vtilis est ad culturam agri dominici, vt in cap. frequens. concilij. Constantiensis. Sunt quidem patres in concilio congregati ministri operarij agricolæ illius, de quo dominus ait, Ioan. xv. Pater meus agricola est, quorum ministrorum officium est, errores ceu vepres de agro dominico euellere; plantare fidem, & euulsis vitiorum radicibus virtutes inserere, atque sanctimoniam. Quarto celebratio conciliorum vniuersalium vtilis est ad tyrannorum, & infidelium superbiam humiliandam, vt dixi in titulo de concilio generali supra in isto speculo. vbi videbis. Quinto vniuersalium conciliorum celebratio ad omnium quasi scandalorum, quæ suscitantur in ecclesia, extinctionem: itaque vt exempla nos docent, vltimum refugium est ecclesie in omnibus magnis angustijs suis recurrere ad congregationem concilij generalis. Et omnia contenta in isto capitulo ad ea, quæ diximus in capitulo de generali concilio indicendo, supra isto speculo. & dic vt ibi dixi. Et Papa extra crimen hæresis non potest accusari. & ista est veritas. Et data negligentia videbis Felinum in cap. j. de maiori. & obedientia. omnia contenta in isto capitulo scripsimus de mente doctorum iuris Pontificij; ideo notate bene. & videbis supra xvj. capitulo.

Et aduertant beati sacri summi Romani Pontifices circa assiduam congregationem conciliorum generalium; & aduertant Imperatores, & Reges; & aduertant Reuerendissimi Cardinales, & sanctissimi Episcopi.

¶ Nam continua congregatio particularium capitulorum, &

& congregatio capitulorum prouincialium, & congregatio generalium capitulorum viris bonis religionis seruat omnem religionem indemnem. Itaque capitula generalia sancte religionis sunt munimenta, & fortissima propugnacula omnium sacrarum religionum, vt ex euidencia facti omnibus notum est.

AN ASTROLOGIA SIT ARS PROHIBITA, & de sorte & diuinatione, & Sortilegijs, & de Ludo, & Ventura, & de augurijs. cap. LX.

S Y M M A R I V M.

- 1 Astrologia ars an prohibita sit remissive, & nu. 2.
- 3 Liceatne astrologis imagines facere.
- 4 Virtus celestium corporum ad immutanda inferiora corpora se extendit.
- 5 Hominis voluntas sitne subiecta astrorum necessitati.
- 6 Astronomia apud catholicos in dissuetudinem abiit.
- 7 Sortes an sit prohibita, & num. 14.
- 8 Incantatores sortilegi, tanquam Christi inimici insequendo sunt.
- 9 Diuinitio, & Prophetia, vtrum inter se differant.
- 10 Diuinationum genera que & quot sint, & nu. 12. 13.
- 15 Chiromantia sitne de iure prohibita.
- 16 Sortes licet in se bona sit, attamen idololatrie causa prohibita est.
- 17 Arilogij inuentor quisnam fuerit.
- 18 Quid incipiens opus aliquod die tali, non habebit bonum effectum, a quibus tale dictum emanauerit.
- 19 Testator heredem instituens hoc modo: Ne in die reuolutionis lune heres adeat hereditatem, & si adeat, eam amittat, vtrum talis voluntas seruanda sit.
- 20 Sanctorum animae non fauent illicite interrogantibus.
- 21 Liceatne demonem ad aliquid faciendum interrogare.
- 22 Quando quis aliter se tueri non potest, non solum vulnerare verum etiam occidere est licet.

23 Incantatio